

4.3.2010

Tiedote eduskuntavaaleihin 2011 liittyen

Hyvät ystävät, kannattajat, tukijat ja maahanmuuttokysymyksiin järkipäisesti suhtautuvat suomalaiset! Ilmoitan asettuvani Perussuomalaisten ehdokkaaksi vuoden 2011 eduskuntavaaleissa Helsingin vaalipiirissä. Tämä ilmoitus merkitsee samalla vaalikampanjan avausta.

Asia julkistetaan varhaisessa vaiheessa, jottei omien joukkojen tarvitsisi elää epätietoisuudessa eikä ehdokkuuttani hysterisesti pelkävien toimittajien kysyä asiaa **Timo Soinilta** aivan joka päivä.

Mistä seuraavissa eduskuntavaaleissa on kysymys?

Nykyisen hallituksen ansioluettelo maahanmuuttokysymyksissä on karu:

Turvapaikanhakijoiden määrä on nelinkertaistunut vuodesta 2007, jolloin hallitus aloitti toimintansa. Se asetti tavoitteekseen lisätä Suomen houkuttelevuutta kehitysmaalaisten silmissä ja on onnistunut tässä pyrkimyksessä kiitettävällä tavalla. Maahanmuuttopolitiikkaa ryhdyttiin toteuttamaan "asiakkaan" eli tulijoiden ehdoilla.

Varsinkin Somaliasta lähetettyjen ankkurilasten määrä on räjähtänyt. Yhden alaikäisen turvapaikanhakijan majoittaminen ja hoivaaminen maksaa n. 57 000 euroa vuodessa. Niistä niin sanotuista alaikäisistä turvapaikanhakijoista, joille tehtiin lääketieteellinen iänmääritys, 60 prosenttia oli todellisuudessa täysi-ikäisiä. Tämän paljastuksen jälkeen ja apulaisoikeusasiamies **Jukka Lindstedtin** ratkaisun pohjalta ikätestaukset lopetettiin, vaikka maahanmuuttoministeri **Astrid Thors** valehtelee niiden jatkuvan.

Uuden, vuonna 2009 hyväksytyyn ulkomaalaislain nojalla käytännössä joka ainoa Somaliasta, Irakista ja Afganistanista tuleva turvapaikanhakija on niin sanotun humanitaarisen suojelun puitteissa oikeutettu oleskelulupaansa Suomessa. Yksilöllisiä perusteluja ei vaadita. Riittää, että lähtömaan olot ovat epävakait. Jopa Ruotsi palauttaa perusteettomia turvapaikanhakijoita Irakiin, Suomi ei. Nämä ihmiset eivät ole kansainvälisten sopimusten tarkoittamia pakolaisia.

Suomi on turvapaikanhakijoiden suhteen Euroopan avokätisin toimeentulotuenmaksaja. Tämän paljastuttua toimeentulotukeen tehtiin kosmeettisia leikkauksia, mutta Suomi pitää edelleen kärkisijaa. Monet EU-maat eivät jaa turvapaikanhakijoille ilmaista rahaa lainkaan.

Suomi on Euroopan hövelein perheenyhdistäjä. Jokainen oleskeluluvan Suomesta saanut somali käynnistää perheenyhdistämisprosessin, jonka seurauksena maahan saapuu muutaman vuoden viiveellä viidestä kahteenkymmeneen perheen- tai pikemminkin klaanin jäsentä. Niin sanottujen "kasvattilasten" osalta suhdetta hakijaan ei tarkisteta, ja yhdistettäväksi perheenjäseniksi hyväksytään aikuisia sisaruksia omine perheineen. Suomi on ainoa maa Euroopassa, joka maksaa jopa yhdistettävien perheenjäsenten matkakulut Suomeen.

Realistinen lähitulevaisuuden näkymä on se, että Suomeen tulee jatkossa pelkästään perheenyhdistämisen puitteissa, siis vuotuisten turvapaikanhakijoiden ja kiintiöpakolaisten lisäksi, vuosittain 10 000 kielitaidotonta, ammattitaidotonta ja useimmissa tapauksissa luku- ja kirjoitustaidotonta ihmistä. Näillä ihmisillä ei ole minkäänlaisia edellytyksiä työllistyä Suomessa koskaan. He tulevat elämään koko elämänsä verorahoitteisten tulonsiirtojen varassa.

Suomella, toisin kuin vaikkapa Norjalla, ei ole käytössä pikakäännöstystä. Tämän vuoksi sadat Bulgarian, siis toisen EU-maan, romanit hakevat vuosittain Suomesta turvapaikkaa ja pääsevät useaksi kuukaudeksi vastaanottokeskuksiin nostamaan toimeentulotukea. Lisäksi he voivat tehdä tämän niin monta kertaa kuin haluavat.

Suomeen nousee uusia vastaanottokeskuksia kuin sieniä sateella. Nämä keskuksat ovat liiketoimintaa kotoutuspalveluja myyville yrityksille sekä Suomen Punaiselle Ristille, joka vastaa keskusten toiminnasta. Kunnallispäättäjät vakuuttelevat kuntalaisille, että lysti ei maksa mitään, koska valtio korvaa. Mikä valtio? Valtion rahat on verotettu juuri niiden samojen kuntalaisten kukkaroista.

Tämän hulluuden on loputtava. Humanitaarisen maahanmuuton suorat ja epäsuorat kustannukset ovat jo nyt miljardiluokkaa. Jo nyt humanitaarinen maahanmuutto kuormittaa suhteettomalla tavalla julkista koululaitosta, terveydenhuoltoa ja asuntotuotantoa. Tämä on kuitenkin pelkkää esimakua siitä taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta laskusta, joka lankeaa tulevien sukupolvien maksettavaksi. Hulluuden on loputtava, ja se voidaan lopettaa vain äänestyskopissa. Se on lopetettava seuraavissa vaaleissa, koska Suomen julkinen talous, hyvinvointijärjestelmä ja yhteiskuntarauha eivät selviydy toisesta tämänkaltaisesta hallituskaudesta.

Miten äänestää ja miksi?

Ihmisillä on korkea kynnyks muuttaa äänestyskäyttäytymistään. He äänestävät mielellään siten kuin ovat aina ennenkin äänestäneet, jos he näkevät hiukankin toivonkipinää omassa puolueessaan. Moni Kokoomuksen ja Keskustan, ja jopa RKP:n, äänestäjä tuntee syvää epäilyä hallituksen harjoittamaa kaoottista ja hurmahenkistä maahanmuuttopolitiikkaa kohtaan ja toivoo puolueeltaan jämäkämpää otetta. Onkin totta, että näiden puolueiden riveissä, eduskuntaa myöten, on paljon täysin järkeviä ja realistisia poliitikkoja. Tällä ei valitettavasti ole mitään merkitystä.

Vuodesta 2010 on tulossa maahanmuuttokriittisyyden vuosi. Kaikki suuret puolueet tulevat asettamaan "maahanmuuttokriittisiä" täkyehdokkaita, jotta äänestäjiä ei vuotaisi aitoa muutosta edustaville liikkeille. On kuitenkin muistettava, että hallitsemattoman maahanmuuton puolesta avoimesti liputtavat Vihreät ja RKP eivät ole hallituksessa määräävässä asemassa. Nykyisen hallituksen pääpuolueet ovat Kokoomus ja Keskusta. Hallituksessa ei tapahdu mitään ilman näiden puolueiden lupaa. Moneet Kokoomuksen ja Keskustan edustajat, esimerkiksi **Ben Zyskowitz**, ovat esittäneet jyrkkääkin kritiikkiä Astrid Thorsin sinisilmäisyyttä ja turvapaikkajärjestelmän härskiä hyväksikäyttöä kohtaan. Tosiasia kuitenkin on, että vuoden 2009 helmikuussa Keskusta ja Kokoomus äänestivät yksimielisesti Thorsin ajaman mielettömän ulkomaalaislain puolesta.

Zyskowiczin ja kumppaneiden jälkikäteisräksytys on halveksittavaa populismia. Kokoomuksen ja Keskustan teot puhuvat puolestaan. Ne ovat ryhmäkuripuolueita, ja niiden edustajat äänestävät siten kuin **Jyrki Katainen** ja **Matti Vanhanen** määräävät. Äänestämällä ketä tahansa Kokoomuksen tai Keskustan ehdokasta äänestät Jyrki Kataisen ja Matti Vanhasen linjaa. Sinun on syytä ymmärtää ja muistaa tämä.

Kun vaalit lähestyvät, vääriä profeettoja alkaa ilmaantua. Jos kokoomuslainen tai keskustalainen ehdokas kertoo sinulle, että hänen puolueensa kannattaa linjan tiukentamista, kysy häneltä, miksi linjaa sitten ei tiukenneta jo. Asia on täydellisesti hallituspuolueiden, Kokoomuksen ja Keskustan, käsissä.

Olen keskittynyt arvostelemaan Keskustaa ja Kokoomusta, en siksi, että ne olisivat maahanmuuttopolitiikan kannalta pahimmat vaihtoehdot, vaan siksi, että ne ovat epärehellisyydessään kaikkein vaarallisimpia. Vihreät, RKP, Vasemmistoliitto ja Sosiaalidemokraatit ovat avoimin kortein hallitsemattoman maahanmuuton asialla. Niitä äänestävä tietää, mitä saa. Äänestämällä vuoden 2011 eduskuntavaaleissa Keskustaa tai Kokoomusta saat vuosille 2011-2015 samanlaista maahanmuuttopolitiikkaa, jota olet nähnyt vuosina 2007-2011. Äänestämällä Vihreitä, RKP:tä, Vasemmistoliittoa tai Sosiaalidemokraatteja saat vielä pahempaa.

On selvä asia, että maahanmuuttopolitiikan tervehtyminen ja monikulttuurismin hylkääminen edellyttävät muutosta nimenomaan suurimmissa puolueissa, Kokoomuksessa, Keskustassa ja Sosiaalidemokraateissa. Ne eivät kuitenkaan muutu, ellei niiden ole pakko. Ne muuttuvat vain, jos muuttumisen vaihtoehtona on äänestäjien kaikkoaminen. Jos siis haluat, että sinulla on joskus tulevaisuudessa mahdollisuus äänestää maahanmuuttokriittistä Kokoomusta, Keskustaa tai Sosiaalidemokraatteja, sinun on näissä vaaleissa oltava äänestämättä niitä. Se, että ne menettävät sinun äänesi maahanmuuttokriittiselle vaihtoehdolle, on ainoaa puhetta, jota ne uskovat.

Niiltä, jotka uskovat monikulttuurisen utopian toteutuvan Suomessa, olen tavannut kysyä, miksei se sitten ole toteutunut missään muualla. Niille, jotka uskovat maahanmuuttokriittisen murroksen alkavan vaikkapa Kokoomuksen sisältä, esitän saman kysymyksen. Niin Sveitsissä, Tanskassa, Itävallassa, Norjassa kuin Hollannissakin, orastavasti myös Britanniassa ja Ruotsissa, laiva on alkanut kääntyä vasta ulkoisen katalyytin, maahanmuuttokriittisen pikkupuolueen muodostuttua poliittiseksi uhkatekijäksi.

Mitkä ovat mahdollisuudet?

Ihminen haluaa, että hänen antamallaan äänellä on merkitystä. Siksi hän kysyy itseltään, a) pääseekö hänen ehdokkaansa läpi ja b) onko ehdokkaan läpimenolla merkitystä.

Vastaus kumpaankin kysymykseen on jyrkkä "kyllä":

a) Vuoden 2008 kunnallisvaaleissa saamani 3000 ääntä olisivat eduskuntavaaleissa riittäneet läpimenoon. Helsingin tapauksessa vaalipiiri on kunnallis- ja eduskuntavaaleissa sama, ja, mikä tärkeintä, vuonna 2008 minä ja muut maahanmuuttokriittiset ehdokkaat emme saaneet minkäänlaista markkinointiapua tiedotusvälineiltä, kilpailevilta poliittisilta voimilta tai valtakunnansyyttäjänvirastolta. Nyt kaikki on toisin. Lisäksi maahanmuuttotilanne on hallituksen toiminnan vuoksi objektiivisesti paljon huonompi kuin vuonna 2007 ja vastaavasti huomattavasti useampi kansalainen herännyt asian vakavuuteen.

b) Olemme nähneet, millaisen myrskyn aiheutti kunnallisvaalien tulos. Maahanmuuttoa koskeva keskustelu on toki, vihervasemmistolaisen toimittajakunnan ja valtaapitävien ansiosta, laadultaan täysin ala-arvoista, mutta mätäpaise on saatu puhkaistua ja monikulttuuristit ajettua puolustusasemiin. Voimme kuvitella, mitä tapahtuu, kun kunnallisvaalien tulos toistuu tai ylittyy valtakunnallisissa vaaleissa ja maahanmuuttopolitiikka alkaa toden teolla uhata eduskunnan poliittisia voimasuhteita.

Minulle ja muille maahanmuuttokriittisille ehdokkaille antamallasi äänellä on näin ollen aivan ratkaiseva merkitys sille, millaista maahanmuuttopolitiikkaa Suomessa jatkossa harrastetaan. Meidän ei tarvitse saavuttaa eduskuntaenemmistöä. Riittää, että pystymme horjuttamaan suurimpien puolueiden keskinäisiä voimasuhteita ja pakottamaan ne muutokseen.

Eräitä käytännön kysymyksiä

Vanhaan tapaan kampanja alkaa vaaliesikunnan kokoamisella. Toivon voivani soveltuvin osin luottaa niihin mainioihin ihmisiin, jotka olivat mukana jo vuonna 2007.

Vaalikampanjaan voi antaa virallista rahallista tukea sitten, kun rahankeräyslupa joskus aikanaan haetaan ja saadaan. Toivon mukaan kolehti voidaan tälläkin kertaa toteuttaa keskitetysti useiden samanmielisten ehdokkaiden kesken. Ennen tätä avustushalukkaat voivat toki olla yhteyksissä epävirallisesti ja sopia asioista "tiskin alitse". Toisin kuin kehitysapu, kaikki rahat menevät sinne, minne on sovittu.

Helsingissä 4.3.2010

Jussi Halla-aho